

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 111

Rozeslána dne 9. prosince 1992

Cena Kčs 9,70

O B S A H:

- 549. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské úmluvy o vydávání
- 550. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
- 551. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské úmluvy o předávání trestního řízení
- 552. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské úmluvy o potlačování terorismu
- 553. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o předávání odsouzených osob
- 554. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Ukrajinské sovětské socialistické republiky o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci

Redakční sdělení

549

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. prosince 1957 byla v Paříži sjednána Evropská úmluva o vydávání.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval s výhradou, že průvoz osob podle článku 21 bude povolen jen za podmínek, za kterých se dává souhlas s vydáním. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy, dne 15. dubna 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odst. 2 dnem 18. dubna 1960. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 29. odst. 3 dnem 14. července 1992.

Český předklad Úmluvy se vyhláší současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA

o vydávání

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy

mající na zřeteli, že cílem Rady je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

mající na zřeteli, že tento cíl může být dosažen sjednáním dohod a společným postupem v právních záležitostech;

mající na zřeteli, že přijetí jednotných pravidel o vydávání vhodně přispěje k tomuto sjednocování,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Povinnost vydávat

Smluvní strany se zavazují vzájemně si vydávat, v souladu s ustanoveními a podmínkami uvedenými v této Úmluvě, všechny osoby proti kterým vedou příslušné orgány dožadující strany trestní stíhání pro trestný čin, nebo které jsou vyžadovány těmito orgány k výkonu trestu nebo ochranného opatření.

Článek 2

Trestné činy podléhající vydání

1. Vydání bude povoleno pro trestné činy, za které právní řád dožadující i dožádané strany stanoví trest odnětí svobody nebo ochranného opatření, jehož horní

hranice je nejméně jeden rok nebo trest přísnější. Pokud již trest odnětí svobody nebo ochranné opatření byly na území dožadující strany uloženy, musely být uloženy nejméně v trvání čtyř měsíců.

2. Pokud se žádost o vydání vztahuje k několika samostatným trestným činům, které jsou všechny trestné podle právních řádů dožadující i dožádané strany odnětím svobody, nebo za ně lze uložit ochranné opatření, ale některé nesplňují podmínky stanovené pro délku trestu, který může být uložen, dožádaná strana má právo povolit vydání i pro tyto trestné činy.

3. Každá smluvní strana, jejíž právní řád neumožňuje vydání pro určité trestné činy uvedené v odst. 1 tohoto článku, může v rozsahu, v jakém se jí to týká, vyloučit tyto trestné činy z působnosti této Úmluvy.

4. Každá smluvní strana, která si přeje použít právo, která jí poskytuje odst. 3 tohoto článku, předá generálnímu tajemníkovi Rady Evropy při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu buď seznam trestných činů, pro které se vydávání povoluje nebo seznam těch, pro které je vyloučeno. Zároveň uvede ustanovení právních předpisů, které povolují nebo vylučují vydávání. Generální tajemník rozešle tyto seznamy ostatním signatářům.

5. Jestliže právní řád některé ze smluvních stran dodatečně vyloučí vydávání pro další trestné činy, tato

smluvní strana o tom informuje generálního tajemníka. Generální tajemník to sdělí ostatním signatářům. Tato informace nabude účinnost tři měsíce poté, kdy ji generální tajemník obdržel.

6. Kterákoliv strana, která využije práva uvedeného v odst. 4 nebo 5 tohoto článku, může kdykoliv použít tuto Úmluvu i na trestné činy, které byly z ní vyloučeny. Bude informovat o těchto změnách generálního tajemníka Rady, který je sdělí ostatním signatářům.

7. Kterákoliv strana může použít vzájemnosti, pokud jde o trestné činy, které jsou vyloučeny z působnosti této Úmluvy podle tohoto článku.

Článek 3

Politické trestné činy

1. Vydání nebude povoleno, pokud je trestný čin, pro který se o vydání žádá, považován dožadovanou stranou za trestný čin politický nebo trestný čin, který s trestným činem politickým souvisí.

2. Stejně pravidlo bude použito, pokud má dožadovaná strana vážné důvody se domnívat, že žádost o vydání pro obecný trestný čin byla podána za účelem stíhat nebo potrestat danou osobu z důvodů její rasy, náboženství, národnosti nebo politických názorů, nebo že postavení této osoby by pro některý z těchto důvodů mohlo vyvolat předpojatost.

3. Atentát nebo pokus o něj na hlavu státu nebo člena její rodiny nebudou pro účely této Úmluvy považovány za politický trestný čin.

4. Tento článek nebude mít vliv na závazky, které smluvní strany případně přijaly nebo v budoucnu přijmou v jiných mnohostranných mezinárodních úmluvách.

Článek 4

Trestné činy vojenské

Vydávání pro trestné činy vojenské, které nejsou obecnými trestnými činy, je vyloučeno z působnosti této Úmluvy.

Článek 5

Trestné činy fiskální

Vydání podle ustanovení této Úmluvy bude povoleno pro trestné činy, které se vztahují k daním, dárkám, clům a devizovým předpisům, pouze v případě, že smluvní strany ohledně daného trestného činu nebo kategorií trestných činů tak rozhodnou.

Článek 6

Vydávání občanů

1. (a) Smluvní strany mají právo odmítnout vydání svých občanů.

(b) Každá smluvní strana může prohlášením učiněným při podpisu nebo ukládání své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, v rozsahu, v jakém se jí to týká, a pro účely této Úmluvy vymezit pojem „občan“.

(c) Občanství bude určováno k době, kdy se přijímá rozhodnutí o vydání. Jestliže však vyžádaná osoba je v období mezi přijetím rozhodnutí o vydání a jeho provedením uznána za občana dožadované strany, může dožadovaná strana použít ustanovení obsažené v písmenu (a) tohoto článku.

2. Jestliže dožadovaná strana nevydá svého občana, předá na žádost dožadující strany věc svým příslušným orgánům, aby mohly zahájit trestní stíhání, pokud to považují za vhodné. Spisy, informace a doličné věci, které se vztahují k trestnému činu, budou za tím účelem bezplatně předány způsobem uvedeným v odst. 1 článku 12. Dožadující strana bude informována o výsledku své žádosti.

Článek 7

Místo spáchání činu

1. Dožadovaná strana může odmítnout vydání osoby žadané pro trestný čin, který se považuje podle jejího právního řádu za spáchaný zcela nebo z části na jejím území nebo na místě, které se považuje za její území.

2. Pokud byl trestný čin, pro který se o vydání žádá, spáchan mimo území dožadující strany, vydání může být odmítnuto pouze tehdy, když právní řád dožadované strany neumožňuje pro stejnou kategorii trestných činů spáchaných mimo její území nebo kdy nedovoluje vydání pro daný trestný čin.

Článek 8

Stíhání pro totožné trestné činy

Dožadovaná strana může odmítnout vydání žadané osoby, když příslušné orgány této strany vedou proti ní trestní stíhání pro trestný čin nebo trestné činy, pro které se o vydání žádá.

Článek 9

Překážka pravomocně rozhodnuté věci

Vydání nebude povoleno v případech, kdy příslušné orgány dožadované strany vynesly konečné rozhodnutí v řízení proti žadané osobě o trestném činu nebo trestných činech, pro které se o vydání žádá. Vydání může být odmítnuto, pokud příslušné orgány dožadované strany již rozhodly nezahajovat nebo zastavit trestní stíhání pro stejný trestný čin nebo trestné činy.

Článek 10

Promlčení

Vydání nebude povoleno, pokud žadaná osoba nemůže být podle právního řádu dožadující nebo do-

žadane strany trestně stíhána nebo potrestána v důsledku promlčení.

Článek 11

Trest smrti

Pokud možno podle právního řádu dožadující strany za trestný čin, pro který se o vydání žádá, uložit trest smrti a pokud právní řád dožádané strany pro takový trestný čin trest smrti nestanoví nebo není obvykle vykonáván, vydání může být odmítnuto, pokud dožadující strana neposkytne takové ujištění, které dožádaná strana bude považovat za dostačující, že trest smrti nebude vykonán.

Článek 12

Žádost a potřebné doklady

1. Žádost bude podána písemně a bude předána diplomatickou cestou. Jiný způsob předání může být stanoven přímo dohodou mezi dvěma nebo více stranami.

2. K žádosti bude přiložen:

- (a) originál nebo ověřená kopie vykonatelného rozsudku o trestu nebo rozhodnutí o uložení ochranného opatření, nebo příkazu k vzetí do vazby, nebo jiného příkazu, který má stejný účinek a byl vydán v souladu s řízením stanoveným právním řádem dožadující strany;
- (b) popis trestných činů, pro které se o vydání žádá; co nejpřesnější uvedení doby a místa jejich spáchání, právní kvalifikace a odkazu na příslušné právní předpisy;
- (c) kopie příslušných právních předpisů a tam, kde to není možné, prohlášení o právním stavu a co nejpřesnější popis žádané osoby spolu s jakoukoliv další informací, která pomůže zjistit její totožnost a státní občanství.

Článek 13

Dodatkové informace

Pokud se zjistí, že informace poskytnuté dožadující stranou nejsou pro dožádanou stranu dostatečné na to, aby mohla rozhodnout podle této Úmluvy, tato strana si vyžádá potřebné dodatkové informace a může též stanovit lhůtu pro jejich dodání.

Článek 14

Zásada speciality

1. Proti osobě, která byla vydána, nebude vedeno trestní stíhání, nebude odsouzena ani zbavena svobody z důvodu výkonu trestu nebo ochranného opatření pro jakýkoli jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním než pro ten, pro který byla vydána, ani ze žádného jiného důvodu nebude omezena její osobní svoboda s výjimkou následujících případů:

- (a) pokud strana, která ji předala, souhlasí. Žádost o souhlas bude podána spolu s doklady uvedenými v článku 12 a protokolem obsahujícím výpověď vydané osoby k danému trestnému činu. Souhlas bude dán, pokud trestný čin, pro který se žádá o vydání, podléhá vydání v souladu s ustanoveními této Úmluvy;
- (b) pokud tato osoba měla možnost opustit území smluvní strany, do které byla předána a neučinila tak do 45 dnů od propuštění nebo se na toto území po jejím opuštění vrátila.

2. Dožadující strana však může přijmout jakákoliv opatření potřebná k tomu, aby odstranila tuto osobu ze svého území, nebo jakákoliv potřebná zákonná opatření, včetně trestního stíhání v nepřítomnosti, aby předešla právním účinkům promlčení.

3. Pokud se v průběhu trestního stíhání změní popis trestného činu, vydaná osoba bude trestně stíhána nebo potrestána, jen pokud trestný čin i podle nového popisu vykazuje skutkové znaky trestného činu, který by podléhal vydání.

Článek 15

Další vydání do třetího státu

S výjimkou případů uvedených v článku 14, odst. 1 písmeno (b) dožadující strana nepředá bez souhlasu dožádané strany jiné straně nebo třetímu státu osobu předanou dožadujícímu státu, o níž usiluje uvedená jiná strana nebo třetí stát pro trestné činy spáchané před jejím předáním. Dožádaná strana může požadovat předložení dokladů uvedených v článku 12, odst. 2.

Článek 16

Předběžná vazba

1. Příslušné orgány dožadující strany mohou v naléhavých případech žádat, aby hledaná osoba byla vzata do předběžné vazby. Příslušné orgány dožádané strany rozhodnou o této věci podle svého právního řádu.

2. V žádosti o předběžnou vazbu bude uvedeno, že je k dispozici jeden z dokladů uvedených v článku 12, odst. 1 písmeno (a) a že se míní zaslat žádost o vydání. Bude v ní též uvedeno, pro který trestný čin bude o vydání žádáno, kdy a kde byl tento trestný čin spáchan, a pokud je to možné, popis hledané osoby.

3. Žádost o předběžnou vazbu bude poslána příslušným orgánům dožádané strany diplomatickou cestou nebo přímo poštou, telegramem nebo prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL) nebo jakýmkoliv jiným způsobem, umožňujícím její příslušné prokázání, nebo který dožádaná strana přijme. Dožadující orgán bude bez odkladu informován o výsledku své žádosti.

4. Předběžná vazba může být zrušena, pokud dožadáná strana nedostane do 18 dnů od zadržení žádost o vydání a doklady uvedené v článku 12. V žádném případě nesmí být delší než 40 dnů ode dne vzetí do vazby. Možnost předběžného propuštění se nikdy nevylučuje, dožadáná strana však přijme taková opatření, která bude považovat za potřebná, aby zabránila uprchnutí hledané osoby.

5. Propuštění nevylučuje nové vzetí do vazby a vydání, pokud žádost o vydání dojde následně.

Článek 17

Střet žádostí

Pokud o vydání žádá současně víc jak jeden stát, ať už pro stejný trestný čin nebo pro různé trestné činy, dožadáná strana rozhodne po přihlédnutí ke všem okolnostem, zejména k relativní závažnosti a místu spáchání trestných činů, dále k datu žádostí, k občanství vyžádané osoby a k možnosti následného vydání do dalšího státu.

Článek 18

Předání osoby, která má být vydána

1. Dožadáná strana bude informovat dožadující stranu způsobem uvedeným v článku 12, odst. 1 o svém rozhodnutí ohledně vydání.

2. Důvody pro celkové nebo částečné odmítnutí budou sděleny.

3. Pokud se žádosti vyhoví, dožadující strana bude informována o místě a datu předání a o době, kterou byla vyžádaná osoba z důvodu předání držena ve vazbě.

4. S výjimkou ustanovení odstavce 5 tohoto článku může být vyžádaná osoba propuštěna po uplynutí 15 dnů, pokud nebyla převzata k stanovenému datu, a v každém případě bude propuštěna po uplynutí 30 dnů. Dožadáná strana ji může odmítnout vydat pro tentýž trestný čin.

5. Pokud nepřekonatelné překážky zabrání straně předání nebo převzetí osoby, která má být vydána, oznámí to druhé straně. Obě strany se dohodnou na novém datu předání a budou použita ustanovení odstavce 4 tohoto článku.

Článek 19

Odložení předání nebo podmíněné předání

1. Dožadáná strana může poté, když přijme rozhodnutí o žádosti vydání, odložit předání vyžádané osoby, aby ji mohla trestně stíhat, nebo pokud již byla odsouzena, aby na ni mohl být na jejím území vykonán trest za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání.

2. Namísto odložení předání může dožadáná strana na vyžádanou osobu dočasně předat dožadující straně v souladu s podmínkami, které budou mezi stranami dohodnuty.

Článek 20

Předání věcí

1. Na žádost dožadující strany dožadáná strana, v rozsahu, který jí to její právní řád umožňuje, zajistí a předá věci:

- (a) které mohou být použity jako důkazy, nebo
- (b) které byly získány v důsledku trestného činu a které v době zadržení byly nalezeny u vyžádané osoby nebo byly objeveny dodatečně.

2. Věci uvedené v odst. 1 tohoto článku budou předány, i když dohodnuté vydání nemohlo být uskutečněno, protože vyžádaná osoba zemřela nebo uprchla.

3. Pokud uvedené věci podléhají zabavení nebo propadnutí na území dožadované strany, může si je tato strana v souvislosti s probíhajícím trestním stíháním dočasně ponechat nebo je předat s podmínkou, že jí budou vráceny.

4. Jakákoliv práva k těmto věcem, která může mít dožadáná strana nebo třetí osoby, zůstávají zachována. Pokud tato práva existují, budou věci vráceny bezplatně dožadované straně co nejdříve po ukončení řízení.

Článek 21

Průvoz

1. Průvoz územím některé ze smluvních stran bude povolen po podání žádosti způsobem, který je uveden v článku 12, odst. 1, za předpokladu, že strana, která je žádána o povolení průvozu, nepovažuje předmětný trestný čin za politický nebo výlučně vojenský ve smyslu článků 3 a 4 této Úmluvy.

2. Průvoz občana, tak jak je definován v článku 6, státu, který je žádán o povolení průvozu, může být odmítnut.

3. S výjimkou ustanovení v odst. 4 tohoto článku bude nutno předložit doklady uvedené v článku 12, odst. 2.

4. Pokud bude použita vzdušná přeprava, budou platit následující pravidla:

- (a) pokud nemá být uskutečněno přistání, dožadující strana informuje stranu, přes jejíž území má být let uskutečněn, a potvrdí, že je k dispozici jeden z dokladů uvedených v článku 12, odst. 2 písmeno (a). V případě neplánovaného přistání tato informace bude mít účinky žádosti o předběžnou vazbu ve smyslu článku 16 a dožadující strana podá formální žádost o průvoz;
- (b) pokud se počítá s přistáním, dožadující strana podá formální žádost o průvoz.

5. Kterákoliv strana však může při podpisu nebo uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu k této Úmluvě prohlásit, že povolí průvoz osob za některé nebo všech podmínek, za kterých povoluje vydání. V takovém případě může být použita vzájemnost.

6. Průvoz vydávané osoby nebude uskutečněn přes území, kde je důvodná obava, že její život nebo svoboda by mohla být ohrožena pro její rasu, náboženství, občanství nebo politické názory.

Článek 22

Řízení

Kromě případů, kdy tato Úmluva stanoví jinak, bude se řízení o vydávání a předběžnou vazbu řídit výhradně právním řádem dožádané strany.

Článek 23

Používaný jazyk

Doklady, které mají být vystaveny, budou v jazyce dožadující nebo dožádané strany. Dožádaná strana může požadovat překlad do některého z oficiálních jazyků Rady Evropy, který si zvolí.

Článek 24

Náklady

1. Náklady vynaložené na území dožádané strany z důvodu vydání ponese tato strana.

2. Náklady vynaložené z důvodu průvozu přes území strany, která byla požádána o povolení průvozu, ponese dožadující strana.

3. V případě vydání z nemetropolitního území dožádané strany budou náklady za dopravu mezi tímto územím a metropolitním územím dožadující strany hrazeny stranou dožadující. Stejně pravidlo platí o nákladech na dopravu mezi nemetropolitním územím dožádané strany a jejím metropolitním územím.

Článek 25

Definice „ochranného opatření“

Pro účely této Úmluvy se pojmem „ochranné opatření“ rozumí jakýkoliv příkaz zahrnující zbavení svobody, který byl trestním soudem vydán dodatkem k trestu odnětí svobody nebo namísto něho.

Článek 26

Výhrady

1. Kterákoliv smluvní strana může při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterémukoliv ustanovení nebo ustanovením Úmluvy.

2. Kterákoliv smluvní strana, která učinila výhrady, je odvolá, jakmile to okolnosti dovolí. Toto odvolání bude uskutečněno sdělením generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému z ustanovení Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou stranou kromě rozsahu, v jakém sama toto ustanovení přijala.

Článek 27

Územní působnost

1. Tato Úmluva se bude provádět na metropolitních územích smluvních stran.

2. Ve vztahu k Francii bude též platit v Alžírsku a v zámořských departmentech, ve vztahu k Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku na Channel Islands a na Isle of Man.

3. Spolková republika Německa může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který bude informovat další strany o tomto prohlášení.

4. Přímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami může být provádění této Úmluvy, za podmínek stanovených v těchto ujednáních, rozšířeno na kterákoliv území těchto stran, kromě těch, jež jsou uvedena v odst. 1, 2 a 3 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy kterákoliv z těchto stran odpovídá.

Článek 28

Vztahy mezi touto Úmluvou a dvoustrannými dohodami

1. Tato Úmluva nahradí u států, které jsou jí vázány, ustanovení všech dvoustranných smluv, úmluv a dohod, která upravují vydávání mezi kterýmikoliv dvěma smluvními stranami.

2. Smluvní strany mohou sjednávat mezi sebou dvoustranné nebo mnohostranné dohody pouze k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo aby napomáhaly použití zásad, které obsahují.

3. Pokud se vydávání mezi dvěma nebo více stranami uskutečňuje na základě jednotných právních předpisů, strany mohou upravovat své vzájemné vztahy, pokud jde o vydávání, výlučně podle tohoto systému bez ohledu na ustanovení této Úmluvy. Stejná zásada bude platit mezi dvěma nebo více smluvními stranami, pokud každá z nich má platné právní předpisy, na základě kterých se provádějí na jejím území příkazy k vzetí do vazby vydané na území druhé strany nebo stran. Smluvní strany, které mezi sebou vylučují nebo v budoucnosti vyloučí působnost této Úmluvy podle tohoto odstavce, informují o tom generálního tajemníka Rady Evropy. Generální tajemník bude informovat ostatní smluvní strany o sděleních, která obdržel podle tohoto odstavce.

Článek 29

Podpis, ratifikace a vstup v platnost

1. Tato úmluva bude otevřena k podpisu členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady.

2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dní po datu uložení třetí ratifikační listiny.

3. Pokud jde o signatáře, kteří budou Úmluvu ratifikovat poté, Úmluva vstoupí v platnost 90 dní po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 30

Přístup

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že pro rezoluci, která bude takovéto pozvání obsahovat, budou hlasovat všichni členové Rady, kteří Úmluvu ratifikovali.

2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady a vstoupí v účinnost 90 dní po jejím uložení.

Článek 31

Výpověď

Kterákoli ze smluvních stran může v rozsahu, v jakém se jí to týká, vypovědět tuto Úmluvu sdělením

předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 32

Informace

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- (a) uložení ratifikačních listin a listin o přístupu;
- (b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- (c) všech prohlášení učiněných podle ustanovení článku 6, odst. 1 a článku 21, odst. 5;
- (d) všech výhrad učiněných podle článku 26 odst. 1;
- (e) odvolání všech výhrad podle článku 26, odst. 2;
- (f) sdělení o odstoupení obdržených podle ustanovení článku 31 a o datech, kdy tato odstoupení vstoupí v účinnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouc k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Paříži dne 13. prosince 1957 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie vládám signatářů.

550

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. dubna 1959 byla ve Štrasburku sjednána Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval s výhradou k článku 5 odst. 1 písm. a) a písm. c), že dožádání, týkající se prohlídky nebo zajištění věci bude provedeno za podmínek, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný jak podle právního řádu dožadující strany, tak i československé strany a že provedení dožádání je v souladu s československým právním řádem. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 15. dubna 1992.

Při podpisu a ratifikaci Úmluvy bylo učiněno následující prohlášení:

Podle článku 15 odst. 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních musí být dožádání v trestních řízeních před podáním obžaloby zasílána Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky a po podání obžaloby ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky.

Doručení předvolání obviněným osobám podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, které se nacházejí na československém území, musí být předáno československým orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se mají dostavit.

Justiční orgány pro účely provádění Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Generální prokuratura České a Slovenské Federativní Republiky a ministerstvo spravedlnosti České republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 27 odst. 2 dnem 12. června 1962. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 27 odst. 3 dnem 14. července 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

věříce, že přijetí společných pravidel v oblasti vzájemné pomoci v trestních věcech přispěje k dosažení tohoto cíle;

majíce na zřeteli, že tato vzájemná pomoc souvisí s otázkou vydávání, která již byla předmětem úmluvy podepsané 13. prosince 1957;

se dohodly na následujícím:

HLAVA I

Obecná ustanovení

Článek 1

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.

2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta:

- a) vztahuje-li se žádost na trestný čin, který dožadovaná strana považuje za trestný čin politický nebo s takovým trestným činem související nebo za trestný čin fiskální;
- b) jestliže dožadovaná strana má za to, že provedení dožádání by bylo zřejmě na úkor její svrchovanosti, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo jiných základních zájmů jeho státu.

HLAVA II

Dožádání

Článek 3

1. Dožadovaná strana provede způsobem upraveným v jejím právním řádu každé dožádání týkající se trestní věci, které jí zaslaly justiční orgány dožadující strany za účelem provedení důkazu nebo předání věcí, které mají být použity jako důkazy, spisů nebo listin.

2. Pokud si dožadující strana přeje, aby svědci nebo znalci byli vyslechnuti pod přísahou, musí o to vý-

slovně požádat. Dožádaná strana vyhoví této žádosti, pokud to její právní řád nezakazuje.

3. Dožádaná strana může předávat ověřené kopie nebo ověřené fotokopie vyžádaných spisů a listin, pokud dožadující strana výslovně nepožádá o předání originálů. V takovém případě se dožádaná strana vynasnaží vyhovět žádosti.

Článek 4

Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožadovaná strana souhlasí.

Článek 5

1. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo provést dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věcí závislým na jedné nebo více z následujících podmínek:

- a) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující tak i dožadované strany;
- b) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestným činem podléhajícím vydání v dožádaném státu;
- c) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožadované strany.

2. Pokud smluvní strana učiní prohlášení podle odst. 1 tohoto článku, může kterákoliv jiná strana použít vzájemnosti.

Článek 6

1. Dožádaná strana může odložit předání vyžádaných věcí, spisů a listin, pokud uvedené věci, spisy nebo listiny potřebuje pro probíhající trestní řízení.

2. Věci a originály spisů a listin, které byly v rámci dožádání předány, budou vráceny dožadující stranou straně dožádané, jakmile to bude možné, pokud se dožadující strana vrácení nevzdá.

HLAVA III

Doručování písemností a soudních rozhodnutí - - účast svědků, znalců a stíhaných osob

Článek 7

1. Dožadovaná strana zajistí doručení písemností a soudních rozhodnutí, které jí za tímto účelem byly předány dožadující stranou.

Doručení může být provedeno prostým zasláním písemností nebo rozhodnutí osobě, které má být doručeno. Pokud to dožadující strana výslovně žádá, doručení bude provedeno dožádanou stranou způsobem, který je pro doručování obdobných dokumentů předepsán jejím právním řádem, nebo zvláštním způsobem, který je s tímto právním řádem slučitelný.

2. Důkazem o doručení bude datovaná doručenka podepsaná osobou, které byla zásilka určena, nebo potvrzení dožádané strany, že doručení bylo provedeno, s uvedením způsobu a data doručení. První nebo druhý doklad bude ihned zaslán dožadující straně. Pokud dožadující strana o to požádá, potvrdí dožádaná strana, zda doručení bylo provedeno podle právního řádu dožádané strany. Pokud doručení nemůže být provedeno, uvědomí dožádaná strana ihned dožadující stranu o důvodech.

3. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy žádat, aby doručení předvolání obviněným osobám, které se nacházejí na jejím území, bylo předáno jejich úřadům určitou dobu před datem, kdy se mají dostavit. Tato doba bude stanovena v uvedeném prohlášení; nesmí překročit 50 dnů.

Tato doba bude vzata v úvahu při stanovení data předvolání a při jeho předání.

Článek 8

Svědék nebo znalec, který se nedostaví na předvolání, o jehož doručení bylo požádáno, nebude podroben žádné sankci nebo omezení, i když předvolání obsahuje pohrůžku takového potrestání, pokud následně o vlastní vůli nevstoupí na území dožadující strany a není tam znovu řádně předvolán.

Článek 9

Náhrady, včetně výloh na cestu a pobyt, které mají být hrazeny svědkovi nebo znalci dožadující stranou, budou počítány od místa jejich bydliště a jejich výše bude stanovena tak, aby byla nejméně taková, jaká je poskytována dle platných předpisů země, kde má být proveden výslech.

Článek 10

1. Pokud dožadující strana považuje osobní účast svědka nebo znalce při výslechu před svými justičními orgány za zvlášť důležitou, uvede to v žádosti o doručení předvolání. Dožádaná strana v takovém případě požádá svědka nebo znalce, aby se dostavil.

Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o odpovědi svědka nebo znalce.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku bude v dožádání o předvolání uvedeno, jaké náhrady

budou přibližně poskytnuty a jaké cestovní a stravovací výdaje budou hrazeny.

3. Na zvláštní žádost může dožádaná strana poskytnout svědkovi nebo znalci zálohu. Výše zálohy bude uvedena na předvolání a bude uhrazena dožadující stranou.

Článek 11

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast jako svědka nebo pro účely konfrontace je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na území, kde má být proveden výslech, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanoveních článku 12, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

- osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit;
- je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané smluvní strany;
- by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo trest, nebo
- jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. V případech, které jsou uvedeny v předchozím odstavci a za podmínek ustanovení článku 2 bude povolen průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetího státu, který je stranou této Úmluvy, na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán.

Smluvní strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

Článek 12

1. Svědek nebo znalec, ať je jeho státní občanství jakékoliv, který se dostavil na předvolání před justiční orgány dožadující strany, nebude trestně stíhán ani zadržen nebo jinak omezen na osobní svobodě na území dožadující strany v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před tím, než on opustil území dožádané strany.

2. Osoba, ať je její státní občanství jakékoliv, která byla předvolána před justiční orgány dožadující strany, aby se odpovídala za činy, které jsou předmětem řízení proti ní, nebude trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před opuštěním území dožádané strany, které nejsou uvedeny v předvolání.

3. Imunita uvedená v tomto článku přestane platit v případě, že svědek nebo znalec nebo stíhaná osoba měla možnost opustit území 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy jejich přítomnost již nebyla vyžadována, ale bez ohledu na to zůstala na tomto území, nebo se tam po odjezdu vrátila.

HLAVA IV

Rejstříky trestů

Článek 13

1. Dožádaná strana zašle opisy a informace z rejstříku trestů, vyžádané od ní justičními orgány smluvní strany, které jsou potřebné v trestní věci, ve stejném rozsahu, v jakém jej může poskytnout vlastním justičním orgánům v obdobných případech.

2. Ve všech jiných případech než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, žádost bude vyřízena v souladu s podmínkami stanovenými v právním řádu, předpisech nebo praxi dožádané strany.

HLAVA V

Řízení

Článek 14

1. Žádosti o vzájemnou pomoc budou obsahovat:

- a) označení orgánu, který žádost podává;
- b) předmět a důvod žádosti;
- c) je-li to možné, údaje o osobě, které se žádost týká, a o jejím státním občanství;
- d) je-li to nutné, jméno a adresu osoby, které má být něco doručeno.

2. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 budou navíc obsahovat právní kvalifikaci a stručný popis skutkového stavu.

Článek 15

1. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 stejně jako žádosti uvedené v čl. 11 budou zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

2. V naléhavých případech může být dožádání zasláno přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany. Vyřízení spolu s příslušnými doklady bude zasláno způsobem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.

3. Žádosti uvedené v článku 13, odst. 1 mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany. Vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti uvedené v čl. 13, odst. 2 budou zaslány ministerstvem spravedlnosti doža-

dující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.

4. Jiné žádosti o vzájemnou pomoc než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 3 tohoto článku, zvláště žádosti o šetření, které předchází trestnímu stíhání si mohou zasílat přímo justiční orgány.

5. V těch případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL).

6. Smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy oznámit, že některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zasílány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku, nebo požádat, aby v případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku byla kopie dožádání zaslána současně jejímu ministerstvu spravedlnosti.

7. Ustanovení tohoto článku se nedotýká dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.

Článek 16

1. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku překlady žádostí a příložených dokladů nebudou požadovány.

2. Každá smluvní strana si může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo stanovit, aby žádosti a příložené doklady jí byly zasílány s překlady do jejího jazyka nebo do některého oficiálního jazyka Rady Evropy nebo do jednoho z těchto jazyků, který je jí stanoven. Ostatní smluvní strany mohou použít vzájemnosti.

3. Tento článek se nedotýká ustanovení o překladech žádostí nebo příložených dokladů, která jsou obsažena v dohodách a ujednáních, ať už v platných nebo těch, které budou sjednány mezi dvěma nebo více smluvními stranami.

Článek 17

Důkazy nebo doklady, které budou předávány dle této Úmluvy, nevyžadují ověření.

Článek 18

Pokud orgán, který dostane žádost o vzájemnou pomoc, není příslušný k jejímu vyřízení, předá žádost z moci úřední příslušnému orgánu svého státu a informuje o tom dožadující stranu přímo, jestliže mu žádost byla zaslána též přímo.

Článek 19

Odmítnutí vzájemné pomoci bude odůvodněno.

Článek 20

S výhradou ustanovení článku 10, odst. 3 vyřízení žádosti o vzájemnou pomoc nezakládá nárok na náhradu výdajů kromě těch, které souvisí s přítomností znalců na území dožádané strany nebo předání osoby, která je ve vazbě, která je prováděna podle článku 11.

HLAVA VI

Trestní oznámení

Článek 21

1. Oznámení jedné smluvní strany, která mohou vést k trestnímu stíhání před soudy druhé smluvní strany, budou předávána mezi příslušnými ministerstvy spravedlnosti, pokud smluvní strany nevyužijí možnost, kterou jim dává článek 15 odst. 6.

2. Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o všech opatřeních, která byla na základě takového oznámení uskutečněna, a zašle jí opis rozhodnutí, které bylo vydáno.

3. Na oznámení dle odstavce 1 tohoto článku budou použita ustanovení článku 16.

HLAVA VII

Výměna informací z rejstříků trestů

Článek 22

Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.

HLAVA VIII

Závěrečná ustanovení

Článek 23

1. Smluvní strany mohou při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterýmkoliv ustanovením této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana, která učinila výhradu, ji odvolá, jakmile to okolnosti umožní. Toto odvolání bude sděleno generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému ustanovení této Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou smluvní stranou v jiném rozsahu, než sama toto ustanovení přijala.

Článek 24

Smluvní strana může při podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu v prohlášení zasláném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určit, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány.

Článek 25

1. Tato Úmluva bude platit pro metropolitní území smluvních stran.

2. Ve vztahu k Francii bude též platit pro Alžírsko a zámořské departmenty, ve vztahu k Itálii bude platit i pro to území Somálska, které je pod italskou správou.

3. Spolková republika Německo může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením zasláným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

4. Ve vztahu k Nizozemskému království Úmluva platí na jeho evropském území. Nizozemí může rozšířit působnost této Úmluvy sdělením zasláným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy na Nizozemské Antily, Surinam a Nizozemskou Novou Guineu.

5. Přímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami při zachování podmínek, které budou v tomto ujednání dohodnuty, může být působnost této Úmluvy rozšířena i na jiná území některé ze smluvních stran, než ta, která jsou uvedena v odstavcích 1, 2, 3 a 4 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy odpovídá příslušná smluvní strana.

Článek 26

1. S výhradou ustanovení čl. 15, odst. 7 a čl. 16, odst. 3 tato Úmluva ve vztahu k státům, které jsou jí vázány, nahradí ustanovení všech smluv, dohod nebo dvoustranných ujednání upravujících mezi dvěma smluvními stranami poskytování vzájemné pomoci v trestních věcech.

2. Tato Úmluva se nedotýká závazků vyplývajících z jiných dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních úmluv, které obsahují nebo budou obsahovat články upravující speciální aspekty vzájemné pomoci v dané oblasti.

3. Smluvní strany mohou mezi sebou sjednávat dvoustranné nebo mnohostranné dohody o vzájemné pomoci v trestních věcech jen k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo k usnadnění používání principů, které obsahuje.

4. V případech, kdy se mezi dvěma nebo více smluvními stranami na jejich území poskytuje vzájem-

ná pomoc v trestních věcech na základě jednotných právních předpisů nebo na základě zvláštního systému vzájemného používání opatření o vzájemné pomoci na svých územích, budou moci tyto smluvní strany bez ohledu na ustanovení této Úmluvy upravovat své vzájemné vztahy v této oblasti výlučně podle těchto právních předpisů nebo systémů. Smluvní strany, které v souladu s tímto odstavcem vyloučí mezi sebou používání této Úmluvy, uvědomí generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 27

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení třetí ratifikační listiny.

3. Ve vztahu k stranám, které ji budou ratifikovat později, Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 28

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že s rezolucí, která takové pozvání obsahuje, jednohlasně vysloví souhlas všichni členové Rady, kteří tuto Úmluvu ratifikovali.

2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady. Účinnost nabude 90 dnů po uložení.

Článek 29

Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu v rozsahu, v jakém se jí týká, sdělením předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 30

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- a) státech, které Úmluvu podepsaly, a o uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu;
- b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- c) sděleních přijatých podle ustanovení článku 5, odst. 1, článku 7, odst. 3, článku 15, odst. 6, článku 16, odst. 2, článku 24, článku 25, odst. 3 nebo článku 26, odst. 4;
- d) výhradách učiněných podle článku 23, odst. 1;
- e) odvolání výhrad podle článku 23, odst. 2;
- f) sděleních o výpovědi, přijatých podle článku 29, a o datu, kdy takové výpovědi nabyly účinnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Štrasburku dne 20. dubna 1959 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřený opis vládě každého nebo signatáře nebo státu, který Úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil.

551

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. května 1972 byla ve Štrasburku sjednána Evropská úmluva o předávání trestního řízení.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovalo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval s výhradou, že Česká a Slovenská Federativní Republika nepřijímá články 22 a 23 Úmluvy. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy dne 15. dubna 1992.

Při podpisu a ratifikaci Úmluvy bylo současně učiněno následující prohlášení:

Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení musí být v trestních řízeních před podáním obžaloby zasílány Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky a po podání obžaloby ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 38 odst. 2 dnem 30. března 1978. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 38 odst. 3 dnem 15. července 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

**EVROPSKÁ ÚMLUVA
O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ**

Členské státy Rady Evropy, signatáři této Úmluvy,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

přejíce si doplnit práci, která byla až dosud vykonána v oblasti trestního práva s cílem dosáhnout spravedlivějších a účinnějších trestů;

považujícíce za tímto účelem za užitečné zajistit v duchu vzájemné důvěry vedení trestních stíhání na mezinárodní úrovni zejména odstraněním nedostatků vyplývajících ze střetů pravomocí;

se dohodly na následujícím:

**ČÁST I
Definice****Článek 1**

Pro účely této Úmluvy:

- (a) „trestný čin“ zahrnuje činy trestné podle trestního práva a činy vyjmenované v právních předpisech uvedených v příloze III k této Úmluvě, za podmínky, že tam, kde se těmito činy zabývá správní orgán, musí příslušná osoba mít možnost, aby její případ byl projednán soudem;
- (b) „trestem“ se rozumí jakékoliv potrestání nebo jiné opatření uložené za trestný čin nebo za porušení právních předpisů uvedených v příloze III.

ČÁST II

Pravomoc

Článek 2

1. Pro účely provádění této Úmluvy bude kterýkoliv smluvní stát mít pravomoc vést trestní stíhání podle svého trestního práva pro kterýkoliv trestný čin, na který se použije právo jiného smluvního státu.

2. Pravomoc přiznaná smluvnímu státu pouze na základě odst. 1 tohoto článku může být využita jen na základě žádosti jiného smluvního státu o zahájení stíhání.

Článek 3

Kterýkoliv smluvní stát, který má pravomoc vést trestní stíhání pro určitý trestný čin, může, v rámci provádění této Úmluvy se zdržet, nebo upustit od trestního stíhání proti podezřelé osobě, která je nebo bude stíhána pro tentýž trestný čin jiným smluvním státem. S ohledem na článek 21, odst. 2 bude mít rozhodnutí zdržet se nebo upustit od trestního stíhání prozatímní charakter až do konečného rozhodnutí v jiném smluvním státě.

Článek 4

Dožádaný stát nebude pokračovat v řízení založeném výlučně na článku 2, pokud zjistí, že právo potrestat podle právního řádu dožadujícího státu zaniklo pro jiný důvod než promlčení, zejména však u případů uvedených v článcích 10 (c), 11 (f) a (g), 22, 23 a 26.

Článek 5

Ustanovení části III této Úmluvy neomezují pravomoc vést trestní stíhání, danou dožádanému státu jeho právním řádem.

ČÁST III

PŘEDÁVÁNÍ ŘÍZENÍ

Oddíl 1: Žádost o předání řízení

Článek 6

1. Pokud je některá osoba podezřelá, že spáchala podle právního řádu některého smluvního státu trestný čin, může tento stát žádat jiný smluvní stát, aby zahájil řízení ve věci za podmínek uvedených v této Úmluvě.

2. Pokud může smluvní stát podle ustanovení této Úmluvy žádat jiný smluvní stát, aby zahájil řízení, příslušné orgány prvního státu vezmou tuto možnost v úvahu.

Článek 7

1. Řízení nemůže být v dožádaném státě zahájeno, pokud čin, pro který se žádá o zahájení řízení, by nebyl

trestným činem, kdyby byl spáchán na jeho území a pokud by pachatel za těchto okolností nemohl být stíhán podle právního řádu dožádaného státu.

2. Pokud byl trestný čin spáchán veřejným činitelem nebo proti veřejnému činiteli nebo veřejné instituci nebo čemukoliv, co má v dožadujícím státě veřejný charakter, bude v dožádaném státě považován za čin spáchaný veřejným činitelem nebo proti veřejnému činiteli nebo veřejné instituci nebo čemukoliv, co tomu v dožádaném státě odpovídá a proti čemu byl čin skutečně spáchán.

Článek 8

1. Smluvní stát může žádat jiný smluvní stát, aby zahájil řízení v jednom nebo více následujících případech:

- (a) pokud podezřelá osoba má trvalý pobyt v dožádaném státě;
- (b) pokud je podezřelá osoba občanem dožádaného státu nebo z něho pochází;
- (c) pokud podezřelá osoba má vykonávat nebo vykonává trest odnětí svobody v dožádaném státě;
- (d) pokud je proti podezřelé osobě vedeno v dožádaném státě řízení pro tentýž nebo jiný trestný čin;
- (e) pokud má za to, že předání řízení je žádoucí v zájmu nalezení pravdy a zejména pokud se nejdůležitější důkazy nacházejí v dožádaném státě;
- (f) pokud má za to, že výkon trestu v dožádaném státě, kdyby byl uložen, by zřejmě přispěl k prohloubení možnosti resocializace odsouzené osoby;
- (g) pokud má za to, že nelze zajistit přítomnost podezřelé osoby při řízení v dožadujícím státě a že její osobní účast při řízení v dožádaném státě zajištěna být může;
- (h) pokud má za to, že by nemohl zajistit výkon trestu, kdyby byl uložen, a to ani prostřednictvím vydání a že dožádaný stát jej vykonat může.

2. V případech, kdy byla podezřelá osoba pravomocně odsouzena v smluvním státě, tento stát může požádat o předání řízení v jedné nebo více věcech uvedených v odst. 1 tohoto článku, pouze když sám nemůže vykonat rozsudek, a to ani prostřednictvím vydání a když druhý smluvní stát zásadně nevykonává cizí rozsudky nebo odmítá daný rozsudek vykonat.

Článek 9

1. Příslušné orgány dožádaného státu posoudí žádost o zahájení řízení učiněnou podle ustanovení předchozích článků. O tom, jaké opatření přijmou, rozhodnou podle svého právního řádu.

2. Pokud právní řád dožádaného státu stanoví pro potrestání trestného činu správní orgán, tento stát o tom bez odkladu informuje dožadující stát, pokud dožádaný stát nečinil prohlášení podle odst. 3 tohoto článku.

3. Kterýkoliv smluvní stát může při podpisu nebo při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo přístupu nebo kdykoliv později prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy stanovit podmínky, za kterých jeho právní řád umožňuje potrestání určitých trestných činů správními orgány. To-to prohlášení nahradí informaci uvedenou v odst. 2 tohoto článku.

Článek 10

Dožádaný stát nebude na základě žádosti konat, pokud:

- (a) tato žádost není v souladu s ustanoveními článku 6, odst. 1 a článku 7 odst. 1;
- (b) by zahájení řízení bylo v rozporu s ustanoveními článku 35;
- (c) by ke dni žádosti již uplynula lhůta pro trestní stíhání v dožadujícím státě podle jeho právního řádu.

Článek 11

Dožádaný stát nemůže kromě případů uvedených v článku 10 odmítnout přijetí žádosti zcela nebo zčásti, s výjimkou jednoho nebo více následujících případů:

- (a) dojde-li k závěru, že důvody, o které se opírá žádost, nejsou podle článku 8 dostatečné;
- (b) jestliže podezřelá osoba nemá trvalý pobyt v dožádaném státě;
- (c) jestliže podezřelá osoba není občanem dožádaného státu a neměla trvalý pobyt na jeho území v době spáchání trestného činu;
- (d) pokud má za to, že trestný čin, pro který se žádá o zahájení řízení, je trestným činem politické povahy nebo výhradně trestným činem vojenským nebo fiskálním;
- (e) pokud má oprávněný důvod se domnívat, že žádost o zahájení řízení je motivována důvody souvisejícími s rasou, náboženstvím, národností nebo politickými názory;
- (f) pokud je na trestný čin použitelný jeho právní řád, ale v době přijetí žádosti by řízení bylo podle tohoto právního řádu pro promlčení nepřijatelné; ustanovení článku 26, odst. 2 nebude v takovém případě použito;
- (g) pokud je jeho pravomoc založena výlučně na článku 2 a pokud by v době přijetí žádosti bylo řízení nepřijatelné pro promlčení podle tohoto právního řádu; bude vzato v úvahu prodloužení lhůty o šest měsíců za podmínek článku 23;
- (h) pokud byl trestný čin spáchán mimo území dožadujícího státu;
- (i) pokud by řízení bylo v rozporu s mezinárodními závazky dožádaného státu;

- (j) pokud by řízení bylo v rozporu se základními principy právního řádu dožádaného státu;
- (k) pokud dožadující stát porušil procedurální postupy stanovené v této Úmluvě.

Článek 12

1. Dožádaný stát odvolá své přijetí žádosti, když poté, co ji přijal, vyjde najevo, že existuje důvod uvedený v článku 10 této Úmluvy pro to, aby nečinil žádná opatření.

2. Dožádaný stát může odvolat své přijetí žádosti,

- (a) jestliže vyjde najevo, že osobní účast podezřelé osoby na řízení v tomto státě nebude možno zajistit nebo když by nemohl v tomto státě být vykonán žádný trest, který by mohl být uložen;
- (b) jestliže vyjde najevo jeden z důvodů pro odmítnutí uvedený v článku 11 před tím, než je podána obžaloba nebo
- (c) v dalších případech, kdy s tím dožadující stát souhlasí.

Oddíl 2: Předávání řízení

Článek 13

1. Všechny žádosti uvedené v této Úmluvě budou učiněny písemně. Spolu se všemi písemnostmi potřebnými pro provádění této Úmluvy budou zasílány buď ministerstvem spravedlnosti dožadujícího státu ministerstvu spravedlnosti dožádaného státu, nebo na základě zvláštního ujednání přímo orgány dožadujícího státu orgánům dožádaného státu; budou vráceny stejným způsobem.

2. V naléhavých případech mohou být žádosti a další písemnosti zasílány prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL).

3. Kterýkoliv smluvní stát může prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy oznámit svůj úmysl přijmout pro sebe jiná pravidla postupů při předávání, než ta, která jsou uvedena v odst. 1 tohoto článku.

Článek 14

Pokud má smluvní stát za to, že informace poskytnutá jiným smluvním státem není pro použití této Úmluvy dostatečná, požádá o potřebné dodatečné informace. Může stanovit lhůtu pro dodání takových informací.

Článek 15

1. K žádosti o zahájení řízení bude přiložen originál nebo ověřená kopie trestního spisu a všechny ostatní potřebné doklady. Pokud je však podezřelá osoba

držena ve vazbě podle ustanovení části V a dožadující stát není s to předat tyto doklady zároveň se žádostí o zahájení řízení, doklady mohou být zaslány.

2. Dožadující stát bude též písemně informovat dožádaný stát o všech procesních úkonech a opatřeních v dožadujícím státě, které přijaly po odeslání žádosti a mají vztah k řízení. K tomuto sdělení budou připojeny všechny potřebné doklady.

Článek 16

1. Dožádaný stát sdělí bez odkladu dožadujícímu státu své rozhodnutí o jeho žádosti o zahájení řízení.

2. Dožádaný stát bude též informovat dožadující stát o upuštění od řízení nebo o rozhodnutí přijatém jako výsledek řízení. Dožadujícímu státu bude předána ověřená kopie každého písemného rozhodnutí.

Článek 17

Pokud je pravomoc dožádaného státu založena výlučně na článku 2, tento stát informuje podezřelou osobu o žádosti o zahájení řízení za účelem, aby jí bylo umožněno vyjádřit své stanovisko k věci před tím, než tento stát přijme rozhodnutí o žádosti.

Článek 18

1. S výjimkou uvedenou v odst. 2 tohoto článku nebudou vyžadovány překlady dokumentů vztahujících se k provádění této Úmluvy.

2. Kterýkoliv smluvní stát si může při podpisu nebo při ukládání své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo požadovat, aby s výjimkou kopií písemných rozhodnutí uvedených v článku 16, odst. 2 byly uvedené doklady opatřeny překladem. Ostatní smluvní státy budou zasílat buď překlady do národního jazyka přijímajícího státu nebo do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy, který přijímající stát určí. Určení tohoto jazyka však není povinné. Ostatní smluvní státy se mohou dovolávat vzájemnosti.

3. Tento článek nebude mít vliv na ustanovení týkající se překladů žádostí a příloh obsažená v dohodách a ujednáních, která jsou platná nebo která mohou být sjednána mezi dvěma nebo více smluvními státy.

Článek 19

Doklady předávané při provádění této Úmluvy není třeba ověřovat.

Článek 20

Smluvní strany nebudou mezi sebou vyžadovat náhradu nákladů vzniklých při provádění této Úmluvy.

Oddíl 3: Důsledky žádosti o zahájení řízení v dožadujícím státě

Článek 21

1. Když dožadující stát požádá o zahájení řízení, nemůže dále stíhat podezřelou osobu pro trestný čin, pro který bylo žádáno o zahájení řízení nebo výkon rozsudku, který nad ní byl dříve pro tentýž trestný čin v tomto státě vyneseno. Dokud nebude doručeno rozhodnutí dožádaného státu o žádosti na zahájení řízení, dožadující stát si zachová právo podniknout všechny kroky ohledně stíhání kromě podání obžaloby, nebo podle okolností případu povolení, aby příslušný správní orgán rozhodl ve věci.

2. Právo trestně stíhat a vykonat rozsudek bude vráceno dožadujícímu státu, pokud:

- dožádaný stát sdělí, že podle článku 10 rozhodl nečinít ohledně žádosti žádná opatření;
- dožádaný stát sdělí, že podle článku 11 rozhodl odmítnout přijetí žádosti;
- dožádaný stát sdělí, že podle článku 12 odvolal přijetí žádosti;
- dožádaný stát sdělí, že se rozhodl nezahajovat řízení nebo v něm nepokračovat;
- odvolá svoji žádost před tím než dožádaný stát sdělí své rozhodnutí učinit opatření ohledně žádosti.

Článek 22

Žádost o zahájení řízení učiněná podle ustanovení této hlavy prodlouží v dožadujícím státě lhůty pro zahájení řízení o šest měsíců.

Oddíl 4: Důsledky žádosti o zahájení řízení v dožádaném státě

Článek 23

Pokud je pravomoc dožádaného státu založena výlučně na článku 2, budou lhůty pro zahájení řízení prodlouženy o šest měsíců.

Článek 24

1. Pokud je řízení v obou státech závislé na soukromé žalobě, žaloba podaná v dožadujícím státě bude mít stejnou platnost jako žaloba podaná v dožádaném státě.

2. Pokud se soukromá žaloba vyžaduje pouze v dožádaném státě, tento stát může zahájit řízení i bez ní, pokud osoba, která je oprávněna podat žalobu, nevznese námitky do jednoho měsíce od dne, kdy přijala sdělení od příslušného orgánu, že má právo námitky vznést.

Článek 25

V dožádaném státě budou uloženy tresty, které možno uložit za trestné činy, takové, jaké jsou stanoveny jeho právním řádem, pokud tento právní řád nestanoví jinak. Tam, kde je pravomoc dožádaného státu založena výlučně na článku 2, tresty uložené v tomto státě nesmějí být přísnější, než ty, které jsou stanoveny právním řádem dožadujícího státu.

Článek 26

1. Jakýkoliv procesní úkon učiněný v dožadujícím státě podle jeho právního řádu bude mít stejnou platnost v dožádaném státě, jako by byl učiněn orgány tohoto státu, za podmínky, že jeho přijetí nedá tomuto úkonu větší důkazní váhu, než má v dožadujícím státě.

2. Jakýkoliv úkon, který přeruší promlčení a který byl platně učiněn v dožadujícím státě, bude mít stejné účinky v dožádaném státě a naopak.

Oddíl 5: Předběžná opatření v dožádaném státě

Článek 27

1. Když dožadující stát oznámí svůj úmysl předat žádost o zahájení řízení a pokud by pravomoc dožádaného státu byla výlučně na článku 2, může dožádaný stát, na žádost dožadujícího státu, na základě této Úmluvy vzít podezřelou osobu do předběžné vazby, pokud:

- (a) právní řád dožádaného státu umožňuje vazbu pro tento trestný čin a
- (b) jsou důvodné obavy, že podezřelá osoba se bude skrývat nebo způsobí zatajení důkazu.

2. V žádosti o vzetí do předběžné vazby bude uvedeno, že byl vydán zatykač nebo jiný příkaz stejného účinku, vydaný v souladu s řízením stanoveným v právním řádu dožadujícího státu; dále bude též uvedeno, pro jaký trestný čin bude zahájení řízení žádáno, kdy a kde byl tento trestný čin spáchán, a bude obsahovat dle možnosti co nejpřesnější popis podezřelé osoby. Bude též obsahovat stručný popis okolností případu.

3. Žádost o vzetí do předběžné vazby bude zaslána orgány dožadujícího státu uvedenými v článku 13 přímo příslušným orgánům dožádaného státu poštou, telegramem nebo jakýmkoliv jiným způsobem, který možno písemně dokázat nebo který bude přijat dožádaným státem. Dožadující stát bude bezodkladně informován o výsledku své žádosti.

Článek 28

Po přijetí žádosti o zahájení řízení, doložené doklady, které jsou uvedeny v článku 15, odst. 1, bude dožádaný stát mít pravomoc nařídit všechna předběžná

opatření, včetně vzetí podezřelé osoby do vazby a zajištění majetku, které by mohl nařídit podle vlastního právního řádu, kdyby byl trestný čin, pro který se žádá o zahájení řízení, spáchán na jeho území.

Článek 29

1. Předběžná opatření uvedená v člancích 27 a 28 se budou řídit ustanoveními této Úmluvy a právním řádem dožádaného státu. Právní řád tohoto státu nebo Úmluva též upravuje podmínky, za kterých budou opatření zrušena.

2. Tato opatření budou zrušena v případech uvedených v článku 21, odst. 2.

3. Osoba vzatá do vazby bude v každém případě propuštěna, pokud byla zatčena na základě článku 27 a dožádaný stát nedostane žádost o zahájení řízení do 18 dnů od zatčení.

4. Osoba vzatá do vazby bude v každém případě propuštěna, pokud byla zatčena na základě článku 27 a doklady, které měly být přiloženy k žádosti o zahájení řízení, dožádaný stát nedostane do 15 dnů od přijetí žádosti o zahájení řízení.

5. Doba vazby uvalená výlučně na základě článku 27 nesmí v žádném případě přesáhnout 40 dnů.

ČÁST IV

Souběžná trestní řízení

Článek 30

1. Kterýkoli smluvní stát, který před zahájením nebo v průběhu řízení pro trestný čin, který nepovažuje za politický nebo výlučně vojenský, zjistí, že probíhá řízení v jiném smluvním státě proti téže osobě pro tentýž trestný čin, posoudí, zda může buď zastavit nebo přerušit své řízení nebo je předat do jiného státu.

2. Pokud nepovažuje vzhledem k okolnostem za vhodné zastavovat nebo přerušovat řízení, sdělí to druhému státu závčas, v každém případě před vynešením rozsudku ve věci.

Článek 31

1. V případech uvedených v článku 30. odst. 2 se příslušné státy podujmou u každého případu po posouzení okolností uvedených v článku 8, rozhodnout, který z nich bude pokračovat jako jediný, v řízení. V průběhu tohoto konsultativního procesu příslušné státy odloží vynesení rozsudku ve věci, aniž však by byly povinny prodloužit toto odložení o víc jak 30 dnů od odeslání sdělení uvedeného v článku 30, odst. 2.

2. Ustanovení odstavce 1 nebude závazné pro stát, (a) který odeslal sdělení uvedené v článku 30 odst. 2,

pokud hlavní líčení bylo za přítomnosti obžalovaného zahájeno před odesláním sdělení;

- (b) kterému toto sdělení bylo zasláno, pokud hlavní líčení bylo za přítomnosti obžalovaného zahájeno před přijetím sdělení.

Článek 32

V zájmu zjištění pravdy a za účelem výkonu odpovídajícího trestu budou příslušné státy zkoumat, zda je účelné, aby pouze jeden z nich vedl řízení. Pokud dojdou ke kladnému závěru, budou usilovat, aby určily, který z nich to bude, a to v případech, když:

- (a) měla jedna osoba, nebo několik osob společně spáchat několik skutkově různých trestných činů, které jsou trestné podle právních řádů všech těchto států;
- (b) několik osob společně mělo spáchat jeden trestný čin, trestný podle právního řádu všech těchto států.

Článek 33

Všechna rozhodnutí přijatá na základě článku 31, odst. 1 a článku 32 budou mezi příslušnými státy mít důsledky předání řízení ve smyslu této Úmluvy. Stát, který zastaví řízení, bude považován za stát, který řízení předal jinému státu.

Článek 34

Postup při předávání řízení uvedený v oddílu 2 části III bude použit, pokud jsou tato ustanovení slučitelná s těmi, která jsou obsažena v tomto oddílu.

ČÁST V

Překážka pravomocně rozhodnuté věci

Článek 35

1. Osoba, nad kterou byl vynesena pravomocný a vykonatelný trestní rozsudek, nemůže být pro tentýž čin ani stíhána ani odsouzena ani na ni nemůže být vykonán trest v jiném smluvním státě, pokud:

- (a) byla zproštěna viny;
- (b) uložený trest:
- (i) byl zcela vykonán nebo je vykonáván, nebo
  - (ii) zcela nebo z její nevykonané části podléhal milosti nebo amnestii, nebo
  - (iii) nemůže již být vykonán vzhledem k promlčení;
- (c) soud uznal obžalovaného vinným a upustil od potrestání.

2. Přesto však smluvní stát, pokud sám nežádal o zahájení řízení, nebude povinen uznat důsledky pravomocně rozhodnuté věci, pokud čin, pro který byl

vynesen rozsudek, byl namířen proti veřejnému činitele nebo veřejné instituci nebo čemukoliv, co má veřejný charakter v tomto státě, nebo pokud pachatel sám byl veřejným činitelem v tomto státě.

3. Navíc smluvní stát, na jehož území byl čin spáchaný nebo je považován za spáchaný na jeho území podle právního řádu tohoto státu, nebude povinen uznat důsledky pravomocně rozhodnuté věci, jestliže sám nežádal o zahájení řízení.

Článek 36

Pokud bude nové řízení zahájeno proti osobě, která byla odsouzena v jiném smluvním státě za tentýž čin, bude doba, po kterou došlo k omezení její svobody, započítána do trestu, který může být uložen.

Článek 37

Tato část nebrání použití širších vlastních právních předpisů o důsledcích pravomocně rozhodnuté věci ve vztahu k cizím rozsudkům v trestních věcech.

ČÁST VI

Závěrečná ustanovení

Článek 38

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členským státům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci nebo přijetí. Ratifikační listiny nebo listiny o přijetí budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Úmluva vstoupí v platnost tři měsíce od data, kdy bude uložena třetí ratifikační listina nebo listina o přijetí.

3. Ve vztahu k státu, který Úmluvu ratifikoval nebo ji přijal poté, vstoupí v platnost tři měsíce od data uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 39

1. Výbor ministrů Rady Evropy může po vstupu této Úmluvy v platnost přizvat kterýkoliv nečlenský stát, aby k ní přistoupil za podmínky, že rezoluce obsahující takovéto přizvání bude jednomyslně přijata všemi členy Rady, kteří Úmluvu ratifikovaly.

2. Tento přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy a nabude účinnosti tři měsíce od data uložení.

Článek 40

1. Kterýkoliv smluvní stát může při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo přístupu určit území, na kterém nebo na kterých se bude tato Úmluva používat.

2. Kterýkoliv smluvní stát může při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo přístupu nebo kdykoliv poté prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit tuto Úmluvu na kterákoliv další území určená v tomto prohlášení, za jehož zahraniční vztahy odpovídá nebo jehož jménem je oprávněn přijímat závazky.

3. Kterékoliv prohlášení učiněné na základě předchozího odstavce může být ohledně jakéhokoliv území uvedeného v takovém prohlášení odvoláno podle postupů stanovených v článku 45 této Úmluvy.

Článek 41

1. Kterýkoliv smluvní stát může při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo přístupu prohlásit, že využívá práva učinit jednu nebo více výhrad uvedených v Příloze I nebo učinit prohlášení uvedené v Příloze II k této Úmluvě.

2. Kterýkoliv smluvní stát může zcela nebo zčásti odvolat výhradu nebo prohlášení, které učinil podle předchozího odstavce, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které nabude účinnosti dnem doručení.

3. Smluvní stát, který učinil výhradu ke kterémukoliv ustanovení této Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení ve vztahu k jinému smluvnímu státu; pokud je však jeho výhrada částečná nebo podmíněná, může se dovolávat použití příslušného ustanovení v rozsahu, v jakém jej přijal.

Článek 42

1. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určit, které právní předpisy mají být vyloučeny z Přílohy III k této Úmluvě.

2. Jakákoliv změna národních předpisů uvedených v Příloze III bude oznámena generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, pokud se touto změnou stává Příloha III nepřesná.

3. Jakákoliv změna provedena v Příloze III podle předchozích odstavců nabude účinnosti v každém smluvním státu jeden měsíc od jejich oznámení generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

Článek 43

1. Tato Úmluva se nedotýká práv a závazků, které vyplývají ze smluv o vydávání a z mezinárodních mnohostranných úmluv upravujících specifické záležitosti ani ustanovení upravujících záležitosti, kterými se zabývá tato Úmluva a která jsou obsažena v jiných stávajících dohodách mezi smluvními státy.

2. Smluvní státy nemohou sjednávat mezi sebou dvoustranné nebo mnohostranné dohody o záležitostech upravených touto Úmluvou, kromě dohod, které doplňují její ustanovení nebo mají napomáhat provádění zásad v ní obsažených.

3. Pokud však již dva nebo více smluvních států upravilo své vztahy v těchto věcech na základě jednotného zákonodárství nebo ustavilo svůj vlastní zvláštní systém nebo tak učiní v budoucnu, budou oprávněny upravovat své vztahy podle nich, bez ohledu na podmínky této Úmluvy.

4. Smluvní státy, které přestanou v těchto věcech používat podmínky této Úmluvy ve vzájemných vztazích v této věci na základě ustanovení předchozího odstavce, uvědomí o tom generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 44

Evropský výbor pro problémy kriminality Rady Evropy bude informován o provádění této Úmluvy a učiní vše potřebné pro usnadnění smírného urovnání všech těžkostí, které mohou vzniknout při jejím provádění.

Článek 45

1. Tato Úmluva zůstane v platnosti na neomezenou dobu.

2. Kterýkoliv smluvní stát může v rozsahu, v jakém se jí to týká, tuto Úmluvu vypovědět sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Tato výpověď nabude účinnosti šest měsíců od data přijetí takového sdělení generálním tajemníkem.

Článek 46

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členské státy Rady a státy, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- (a) podpisech;
- (b) uložení ratifikačních listin a listin o přijetí nebo přístupu;
- (c) datech vstupu této Úmluvy v platnost podle článku 38;
- (d) prohlášeních přijatých na základě ustanovení článku 9, odst. 3;
- (e) prohlášeních přijatých na základě ustanovení článku 13, odst. 3;
- (f) prohlášeních přijatých na základě ustanovení článku 18, odst. 2;

- (g) prohlášeních přijatých na základě ustanovení článku 40, odst. 2 a 3;
- (h) výhradách a prohlášeních učiněných na základě ustanovení článku 41, odst. 1;
- (i) odvolání výhrad nebo prohlášení učiněných na základě ustanovení článku 41, odst. 2;
- (j) prohlášeních přijatých na základě článku 42, odst. 1 a následných prohlášeních přijatých na základě odst. 2 tohoto článku;
- (k) prohlášeních přijatých na základě ustanovení článku 43, odst. 4;
- (l) sděleních přijatých na základě ustanovení článku 45 a o datech, kdy výpověď nabude účinnosti.

Článek 47

Tato Úmluva a sdělení a prohlášení učiněná na jejím základě se budou vztahovat pouze na trestné činy spáchané poté, když Úmluva vstoupí pro příslušný stát v platnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 15. května 1972 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník předá ověřené kopie všem vládám, které Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily.

552

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. ledna 1977 byla ve Štrasburku sjednána Evropská úmluva o potlačování terorismu.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 15. dubna 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 11 odst. 2 dnem 4. srpna 1978. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 11 odst. 3 dnem 15. července 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA
O POTLAČOVÁNÍ TERORISMU

Členské státy Rady Evropy, jež podepsaly tuto Úmluvu,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy,

vědomy si rostoucího znepokojení vyvolaného množícími se teroristickými činy,

přejíce si přijmout účinná opatření k zabezpečení toho, aby pachatelé těchto činů neunikli stíhání a potrestání,

přesvědčeny, že vydání je zvláště účinným prostředkem k dosažení tohoto cíle,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Pro účely vydávání mezi smluvními státy nebude žádný z následujících trestných činů považován za politický trestný čin, za trestný čin s politickým trestným činem související, ani za trestný čin spáchaný z politických pohnutek:

- b) trestný čin spadající do působnosti Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsané v Montrealu 23. září 1971;
- c) závažný trestný čin zahrnující útok na život, tělesnou integritu nebo svobodu osob požívajících mezinárodní ochrany, včetně diplomatických zástupců;
- d) trestný čin zahrnující únos, braní rukojmí nebo svévolné zadržování;
- e) trestný čin zahrnující použití bomb, granátů, raket, automatických střelných zbraní nebo dopisů a balíků s výbušnou náplní, pokud jejich použití představuje ohrožení osob;
- f) pokus o spáchání uvedených trestných činů nebo účast na nich jako spolupachatel nebo pomocník osoby, která spáchá nebo se pokusí spáchat takový trestný čin.

Článek 2

1. Pro účely vydávání mezi smluvními státy může smluvní stát rozhodnout, že nebude považovat za politický trestný čin, za trestný čin s takovým trestným

- a) trestný čin spadající do působnosti Úmluvy o potlačování protiprávního zmocnění se letadel, podepsané v Haagu 16. prosince 1970;

činem související nebo za trestný čin spáchaný z politických pohnutek ani jiný závažný násilný trestný čin, který není uveden v článku 1 a je namířen proti životu, tělesné integritě nebo osobní svobodě.

2. Stejně se bude postupovat při závažném trestném činu, zahrnujícím jednání proti majetku, který není uveden v článku 1, pokud jednání způsobilo hromadné ohrožení osob.

3. Stejně se bude postupovat při pokusu o spáchání uvedeného trestného činu nebo účasti na něm jako spolupachatel nebo pomocník osoby, která spáchá nebo se pokusí spáchat takový trestný čin.

Článek 3

Ustanovení všech smluv a dohod o vydávání použitelných mezi smluvními státy, včetně Evropské úmluvy o vydávání, se mezi smluvními státy mění v rozsahu, v němž nejsou slučitelná s touto Úmluvou.

Článek 4

Pro účely této Úmluvy a v rozsahu, v jakém některý z trestných činů uvedených v článku 1 nebo 2 není ve smlouvě nebo úmluvě o vydávání mezi smluvními státy zahrnut do seznamu trestných činů, které podléhají vydání, bude takový trestný čin považován za zahrnutý do seznamu.

Článek 5

Nic v této Úmluvě nelze vykládat tak, jako by se ukládala povinnost k vydání, má-li dožádaný stát vážné důvody se domnívat, že žádost o vydání pro trestný čin uvedený v článku 1 nebo 2 byla podána za účelem stíhat nebo potrestat danou osobu z důvodů její rasy, nábožentví nebo národnosti nebo politických názorů, nebo že postavení této osoby by pro kterýkoli z těchto důvodů mohlo vyvolat předpojatost.

Článek 6

1. Každý smluvní stát přijme potřebná opatření k založení své pravomoci k řízení o trestných činech uvedených v článku 1 pro případ, že domnělý pachatel se nachází na jeho území a stát ho nevydá po obdržení žádosti o jeho vydání od smluvního státu, jehož pravomoc se opírá o pravidlo o pravomoci, které obsahují rovněž právní předpisy dožádaného státu.

2. Tato Úmluva nevyklučuje žádnou trestní pravomoc uplatňovanou v souladě s vnitrostátním právním řádem.

Článek 7

Smluvní stát, na jehož území byla zjištěna osoba podezřelá ze spáchání trestného činu uvedeného v článku 1, a který obdržel žádost o vydání za podmínek uvedených v odstavci 1 článku 6, pokud tuto osobu nevydá, předloží případ bez výjimky a bez zbytečného

odkladu příslušným orgánům k trestnímu řízení. Tyto orgány učiní rozhodnutí za stejných podmínek jako v případě každého závažného činu trestného podle právních předpisů tohoto státu.

Článek 8

1. Smluvní státy si budou poskytovat v co nejširší míře právní pomoc v trestních věcech v každém řízení týkajícím se trestných činů uvedených v článku 1 nebo 2. Ve všech případech se použijí právní předpisy dožádaného státu o vzájemné pomoci v trestních věcech. Právní pomoc však nelze odmítnout z pouhého důvodu, že se týká politického trestného činu nebo trestného činu s takovým trestným činem souvisejícího nebo trestného činu spáchaného z politických pohnutek.

2. Nic v této Úmluvě nelze vykládat tak, jako by se ukládala povinnost poskytnout právní pomoc, má-li dožádaný stát vážné důvody se domnívat, že žádost o vzájemnou pomoc ohledně trestného činu uvedeného v článku 1 nebo 2 byla podána za účelem stíhat nebo potrestat danou osobu z důvodů její rasy, nábožentví nebo národnosti nebo politických názorů, nebo že postavení této osoby by pro kterýkoli z těchto důvodů mohlo vyvolat předpojatost.

3. Ustanovení všech úmluv a dohod o vzájemné pomoci v trestních věcech použitelných mezi smluvními státy, včetně Evropské úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech, se mezi smluvními státy mění v rozsahu, v němž nejsou slučitelné s touto úmluvou.

Článek 9

1. O provádění této Úmluvy bude pravidelně informován Evropský výbor pro problémy kriminality Rady Evropy.

2. Výbor podnikne vše potřebné pro usnadnění smírného urovnání všech těžkostí, které mohou vzniknout při jejím provádění.

Článek 10

1. Každý spor mezi smluvními státy týkající se výkladu nebo provádění této Úmluvy, který nebyl urovnán v rámci odstavce 2 článku 9, bude na žádost kterékoli strany sporu předložen arbitrážnímu řízení. Každá ze stran určí arbitra a oba arbitři určí rozhodce. Jestliže ve lhůtě tří měsíců od žádosti o arbitrážní řízení jedna ze stran arbitra neurčí, určí arbitra na žádost druhé strany předseda Evropského soudu pro lidská práva. Kdyby byl předseda Evropského soudu pro lidská práva občanem jedné ze stran sporu, tato povinnost bude splněna místopředsedou Soudu, nebo je-li místopředseda občanem jedné ze stran sporu, služebně nejstarším členem Soudu, který není občanem jedné ze stran sporu. Stejný postup se uplatní, pokud se dva arbitři nedohodnou na výběru rozhodce.

2. Arbitrážní tribunál stanoví pravidla svého řízení. Rozhodnutí přijímá většinou hlasů. Jeho nález je konečný.

Článek 11

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu členskými státy Rady Evropy. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Úmluva vstoupí v platnost tři měsíce od data uložení třetí ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo listiny o schválení.

3. Vůči každému signatářskému státu, který ji ratifikoval, přijal nebo schválil později, vstoupí v platnost tři měsíce od data uložení jeho ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení.

Článek 12

1. Každý stát může při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení určit území, na němž se bude provádět tato Úmluva.

2. Každý stát může při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení nebo kdykoli poté rozšířit tuto Úmluvu prohlášením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy na kterékoli další území uvedené v prohlášení, za jehož mezinárodní vztahy odpovídá nebo jehož jménem je oprávněn přijímat závazky.

3. Každé prohlášení podle předchozího odstavce může být ohledně kteréhokoli území uvedeného v prohlášení odvoláno oznámením předloženým generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Toto odvolání vstoupí v platnost ihned nebo v takový pozdější den, který může být uveden v oznámení.

Článek 13

1. Každý stát může při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení prohlásit, že si vyhrazuje právo odmítnout vydání, pokud jde o kterýkoli trestný čin uvedený v článku 1, jenž považuje za politický trestný čin, za trestný čin s politickým trestným činem související nebo za trestný čin spáchaný z politických pohnutek, za předpokladu, že se zaváže, že při posuzování povahy trestného činu vezme náležitě na zřetel všechny osobitně závažné aspekty trestného činu včetně toho, že:

- a) představoval hromadné ohrožení života, tělesné integrity nebo svobody osob nebo
- b) postihl osoby, jež neměly co do činění s pohnutkami, kterými byl motivován; nebo

c) k spáchání trestného činu bylo použito krutých a proradných prostředků.

2. Každý stát může plně nebo částečně odvolat výhradu učiněnou podle předchozího odstavce formou prohlášení zaslaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, jež nabude účinnosti dnem jeho doručení.

3. Stát, který učinil výhradu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, nemůže se dožadovat provádění článku 1 jiným státem; nicméně, je-li výhrada částečná nebo podmíněná, může se dožadovat provádění tohoto článku v rozsahu, v němž jej sám přijal.

Článek 14

Každý smluvní stát může tuto Úmluvu vypovědět písemným sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Taková výpověď nabude účinnosti ihned nebo k takovému pozdějšímu datu, jež může být upřesněno ve sdělení.

Článek 15

Úmluva pozbude účinnosti vůči každému smluvnímu státu, který vystoupí z Rady Evropy nebo přestane být jejím členem.

Článek 16

Generální tajemník Rady Evropy vyrozumí členské státy Rady o:

- a) každém podpisu;
- b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení;
- c) každém datu, k němuž tato Úmluva vstoupí v platnost v souladu s článkem 11;
- d) každém prohlášení nebo sdělení, které obdržel podle ustanovení článku 12;
- e) každé výhradě učiněné podle ustanovení odstavce 1 článku 13;
- f) odvolání každé výhrady podle ustanovení odstavce 2 článku 13;
- g) každém sdělení podle článku 14 a o datu, k němuž výpověď nabývá účinnosti;
- h) každém pozbytí účinnosti Úmluvy podle článku 15.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 27. ledna 1977 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník předá ověřenou kopii každému státu, který Úmluvu podepíše a přistoupí k ní.

553

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. března 1983 byla ve Štrasburku sjednána Úmluva o předávání odsouzených osob.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovalo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy, dne 15. dubna 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 odst. 2 dnem 1. července 1985. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 18 odst. 3 dnem 1. srpna 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

ÚMLUVA
o předávání odsouzených osob

Členské státy Rady Evropy a další signatářské státy

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

přejíce si další rozvoj mezinárodní spolupráce v oblasti trestního práva;

domnívajíce se, že tato spolupráce by měla napomáhat spravedlnosti a resocializaci odsouzených osob;

domnívajíce se, že tyto cíle vyžadují, aby cizincům, kteří byli zbaveni svobody v důsledku toho, že spáchali trestný čin, byla dána možnost vykonávat své tresty v jejich společnosti a

domnívajíce se, že tohoto cíle může být nejlépe dosaženo tím, že budou předány do jejich zemí,

se dohodly na následujícím:

Článek 1
Definice

Pro účely této Úmluvy:

- a) „trestem“ se rozumí každé potrestání nebo opatření, které zahrnuje zbavení svobody nařazené na omezenou nebo neomezenou dobu za trestný čin soudem;
- b) „rozsudkem“ se rozumí rozhodnutí nebo nařízení soudu, kterým se ukládá trest;

c) „odsuzujícím státem“ se rozumí stát, v němž byl uložen trest osobě, která může být nebo již byla předána;

d) „vykonávajícím státem“ se rozumí stát, do kterého může být nebo již byla předána odsouzená osoba k výkonu trestu.

Článek 2
Obecné zásady

1. Strany se zavazují vzájemně co nejvíce spolupracovat při předávání odsouzených osob podle ustanovení této Úmluvy.

2. Osoba odsouzená na území jedné strany může být předána na území druhé strany podle ustanovení této Úmluvy k výkonu trestu, který jí byl uložen. Za tímto účelem může odsouzená osoba odsuzujícímu nebo vykonávajícímu státu vyjádřit svůj zájem na předání podle této Úmluvy.

3. O předání může žádat odsuzující nebo vykonávající stát.

Článek 3
Podmínky předání

1. Odsouzená osoba může být předána podle této Úmluvy pouze za následujících podmínek:

- a) je-li tato osoba státním občanem vykonávajícího státu;
- b) je-li rozsudek konečný;
- c) jestliže v době přijetí žádosti o předání má odsouzená osoba vykonat ještě nejméně šest měsíců trestu odnětí svobody nebo trest byl uložen na neurčitou dobu;
- d) souhlasí-li odsouzená osoba nebo, pokud to považuje za nutné jeden z obou států vzhledem k jejímu věku, fyzickému nebo psychickému stavu její právní zástupce;
- e) jestliže čin nebo opomenutí, pro které byl uložen trest, je trestným činem podle právního řádu vykonávajícího státu nebo by byl trestným činem, pokud by byl spáchán na jeho území a
- f) souhlasí-li jak odsuzující, tak i vykonávající stát s předáním.

2. Ve výjimečných případech se mohou strany dohodnout o předání odsouzené osoby i přestože je doba, po kterou má odsouzený vykonat trest, kratší, než uvedená v odst. 1, písmeno c).

3. Kterýkoli stát může při podpisu, uložení svých ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy sdělit, že hodlá ve vztahu k jiným stranám vyloučit použití některého z řízení uvedených v článku 9, odst. 1, písmeno a) a b).

4. Kterýkoli stát může v rozsahu, v jakém se ho to týká, kdykoliv v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vymezit pojem „státní občan“ pro účely této Úmluvy.

Článek 4

Povinnost poskytovat informace

1. Každá odsouzená osoba, na kterou se může tato Úmluva vztahovat, musí být odsuzujícím státem informována o podstatě této Úmluvy.

2. Jestliže odsouzená osoba vyjádří odsuzujícímu státu zájem, aby byla předána podle této Úmluvy, informuje tento stát, jakmile je to možné realizovat po té, co se rozsudek stal konečným, vykonávající stát.

3. Informace bude obsahovat:

- a) jméno, datum a místo narození odsouzené osoby,
- b) její adresu ve vykonávajícím státě, pokud ji má,
- c) popis skutkového stavu, na základě kterého byl uložen trest,
- d) druh, délku a datum zahájení výkonu trestu.

4. Jestliže odsouzená osoba vyjádří svůj zájem vykonávajícímu státu, odsuzující stát na žádost poskytne tomuto státu informace uvedené v odst. 3 shora.

5. Odsouzená osoba bude písemně informována o všech opatřeních, která přijal odsuzující nebo vyko-

návající stát podle předchozích odstavců, stejně tak jako o rozhodnutí, které bylo přijato kterýmkoliv z obou států na základě žádosti o předání.

Článek 5 Žádosti a odpovědi

1. Žádosti o předání a odpovědi budou v písemné formě.

2. Žádosti budou adresovány ministerstvem spravedlnosti dožadujícího státu ministerstvu spravedlnosti dožádaného státu. Odpovědi budou posílány stejnou cestou.

3. Kterákoli strana může v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy uvést, že bude používat jiný způsob styku.

4. Dožádaný stát bude bez odkladu informovat dožadující stát o svém rozhodnutí, zda souhlasí nebo nesouhlasí s požadovaným předáním.

Článek 6 Potřebné doklady

1. Vykonávající stát dodá, je-li o to požádán odsuzujícím státem, následující:

- a) doklad nebo prohlášení o tom, že odsouzená osoba je státním občanem tohoto státu;
- b) kopii příslušného právního předpisu vykonávajícího státu, který stanoví, že jednání nebo opomenutí, za které byl uložen trest v odsuzujícím státě, je trestným činem podle právního řádu vykonávajícího státu nebo by byl trestným činem, pokud by byl spáchán na jeho území;
- c) prohlášení obsahující informaci uvedenou v článku 9, odst. 2.

2. Je-li podána žádost o předání, odsuzující stát dodá vykonávajícímu státu následující doklady, pokud jeden z obou států již nevedl, že nebude souhlasit s předáním:

- a) ověřenou kopii rozsudku a textu právního předpisu, na jehož základě byl vyneseno;
- b) potvrzení o tom, jaká část trestu již byla vykonána, včetně informace o vazbě, prominutí části trestu a všech ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu;
- c) prohlášení obsahující souhlas s předáním, jak je uvedeno v článku 3, odst. 1, písmeno d) a
- d) tam, kde to přichází v úvahu, zdravotní a sociální zprávu o odsouzené osobě, informaci o jejím léčení v odsuzujícím státě a doporučení k dalšímu léčení ve vykonávajícím státě.

3. Kterýkoli stát může požádat o předložení jakýchkoli dokladů nebo prohlášení uvedených v odst. 1 nebo 2 shora předtím, než požádá o předání nebo

přijme rozhodnutí o tom, zda bude nebo nebude souhlasit s předáním.

Článek 7 Souhlas a jeho ověření

1. Odsuzující stát zajistí, že osoba, která má vyjádřit souhlas s předáním podle článku 3, odst. 1, písmeno d), tak učiní dobrovolně a s plnou znalostí právních důsledků. Způsob vyjádření tohoto souhlasu se bude řídit právním řádem odsuzujícího státu.

2. Odsuzující stát umožní vykonávajícímu státu, aby si prostřednictvím konzula nebo jiného představitele, na kterém se dohodne s vykonávajícím státem, ověřil, že souhlas byl vysloven za podmínek uvedených v odstavci 1 shora.

Článek 8 Důsledky předání pro odsuzující stát

1. Převzetí odsouzené osoby orgány vykonávajícího státu bude považováno za přerušení výkonu trestu v odsuzujícím státě.

2. Odsuzující stát nemůže pokračovat ve výkonu trestu, jestliže má vykonávající stát za to, že výkon trestu byl ukončen.

Článek 9 Důsledky předání pro vykonávající stát

1. Příslušné orgány vykonávajícího státu zajistí:

- a) pokračování výkonu trestu ihned nebo nařízením soudu nebo správního orgánu za podmínek stanovených v článku 10, nebo
- b) přeměnu trestu do rozhodnutí tohoto státu, kterým se v soudním nebo správním řízení nahrazuje sankce uložená odsuzujícím státem sankcí stanovenou právním řádem vykonávajícího státu za stejný trestný čin, a to za podmínek stanovených v článku 11.

2. Vykonávající stát, je-li o to požádán, uvědomí odsuzující stát před předáním odsouzené osoby o tom, podle jakého řízení se bude postupovat.

3. Výkon trestu bude prováděn podle právního řádu vykonávajícího státu a pouze tento stát bude příslušný pro přijímání všech odpovídajících rozhodnutí.

4. Kterýkoli stát, který podle svého právního řádu nemůže použít některého z řízení uvedených v odst. 1 k výkonu opatření, jež byla přijata na území jiné smluvní strany ohledně osob, které nejsou pro duševní stav odpovědný za spáchání trestného činu, ale který je ochoten převzít takové osoby pro další léčení, může v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy uvést, podle jakého řízení se bude v takových případech postupovat.

Článek 10 Pokračování ve výkonu trestu

1. V případě, že bude pokračováno ve výkonu trestu, vykonávající stát je vázán druhem a délkou trvání trestu tak, jak byl uložen odsuzujícím státem.

2. Pokud je však druh a délka trvání tohoto trestu neslučitelná s právním řádem vykonávajícího státu, nebo pokud to jeho právní řád vyžaduje, tento stát může soudním nebo správním rozhodnutím přizpůsobit sankci trestu nebo opatření stanovenému jeho právním řádem za obdobné trestné činy. Pokud jde o druh, bude trest nebo opatření odpovídat co nejvíce trestu nebo opatření, uloženému rozhodnutím, které má být vykonáno. Trest nebo opatření nezhorsí co do svého druhu nebo délky sankci uloženou v odsuzujícím státě a nepřekročí horní hranici stanovenou v právním řádu vykonávajícího státu.

Článek 11 Přeměna výroku o trestu

1. V případě přeměny trestu se bude postupovat v řízení stanoveném v právním řádu vykonávajícího státu. Při přeměně příslušné orgány:

- a) budou vázány skutkovými zjištěními tak, jak přímo či nepřímo vyplývají z rozsudku, který byl vynešen v odsuzujícím státě;
- b) nesmějí přeměnit trest odnětí svobody na peněžitý;
- c) započítají celé dosavadní omezení svobody odsouzené osoby a
- d) nezhorsí trestně-právní postavení odsouzené osoby a nebudou vázány žádnou dolní hranicí trestní sazby, která je stanovena ve vykonávajícím státě pro spáchaný trestný čin nebo trestné činy.

2. Jestliže se řízení o přeměně trestu uskuteční po předání odsouzené osoby, vykonávající stát bude tuto osobu držet ve vazbě nebo jinak zajistí její přítomnost ve vykonávajícím státě v době, kdy probíhá řízení.

Článek 12 Milost, amnestie, zmírnění trestu

Obě strany mohou udělit milost, amnestii nebo zmírnit trest v souladu se svou ústavou nebo jinými zákony.

Článek 13 Přezkoumání rozsudku

Pouze odsuzující stát má právo rozhodovat o žádostech o přezkoumání rozsudku.

Článek 14 Ukončení výkonu trestu

Vykonávající stát ukončí výkon trestu, jakmile ho odsuzující stát informuje o rozhodnutí nebo opatře-

ní, v důsledku kterého rozhodnutí přestane být vykonatelným.

Článek 15 Informace o výkonu trestu

Vykonávající stát poskytne odsuzujícímu státu následující informace o výkonu trestu:

- a) kdy považuje výkon trestu za ukončený;
- b) když odsouzená osoba uprchne ještě před tím, než je výkon trestu ukončen, nebo
- c) když odsuzující stát vyžádá zvláštní zprávu.

Článek 16 Průvoz

1. V souladu se svým právním řádem vyhová strana žádosti o průvoz odsouzené osoby přes své území, když o to požádá druhá strana a tento stát se dohodl s další stranou nebo třetím státem na průvozu této osoby na své území nebo ze svého území.

2. Strana může odmítnout povolit průvoz, jestliže:

- a) odsouzená osoba je jejím státním občanem, nebo
- b) čin, za který byl uložen trest, není podle jejího právního řádu činem trestným.

3. Žádosti o průvoz a odpovědi budou předávány způsobem uvedeným v ustanoveních článku 5, odst. 2 a 3.

4. Strana může vyhovět žádosti o průvoz odsouzené osoby přes své území, uskutečněný třetím státem, pokud se tento stát dohodne s další stranou na průvozu na své území nebo ze svého území.

5. Strana, která byla požádána o povolení průvozu, může držet odsouzenou osobu ve vazbě jen tak dlouho, jak to vyžaduje průvoz přes její území.

6. Strana, která byla požádána o povolení průvozu, může být požádána o ujištění, že odsouzená osoba nebude na území státu průvozu trestně stíhána, nebo s výjimkou toho, co je uvedeno v předchozím odstavci, držena ve vazbě nebo jinak omezena na svobodě za trestný čin spáchaný, nebo trest uložen před jejím odjezdem z území odsuzujícího státu.

7. Žádost o průvoz se nevyžaduje, pokud je průvoz prováděn letecky přes území strany a pokud se nepočítá s přistáním. Kterýkoli stát však může při podpisu nebo uložení svých ratifikačních listin nebo listin přijetí, schválení nebo přístupu v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, vyžadovat, aby byl informován o každém takovém průvozu přes své území.

Článek 17 Jazyk a náklady

1. Informace podle článku 4, odst. 2 a 4 bude po-

skytnta v jazyce strany, které je určena, nebo v některém z oficiálních jazyků Rady Evropy.

2. S výjimkou níže uvedeného odstavce 3 se nevyžadují překlady žádostí o předání nebo o příslušné doklady.

3. Kterýkoli stát může při podpisu nebo uložení svých ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy požádat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překlady do jejího jazyka nebo některého oficiálního jazyka Rady Evropy nebo některého z těchto jazyků, který určí. Při této příležitosti může vyjádřit svou ochotu přijímat překlady i do jiného jazyka vedle oficiálního jazyka nebo jazyků Rady Evropy.

4. S výjimkou vedenou v článku 6, odst. 2, písmeno a) doklady předávané při provádění této Úmluvy nemusí být ověřovány.

5. Náklady vzniklé při provádění této Úmluvy hradí vykonávající stát s výjimkou nákladů, které vznikly výlučně na území odsuzujícího státu.

Článek 18 Podpis a vstup v platnost

1. Tato úmluva bude otevřena k podpisu členskými státním Rady Evropy a nečlenskými státním, které se podílely na jejím vypracování. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Tato Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty po dni, kdy tři členské státy Rady Evropy vyjádří svůj souhlas být vázány Úmluvou v souladu s ustanovením odst. 1.

3. Ve vztahu ke každému státu, který Úmluvu podepsal a poté vyjádřil svůj souhlas být vázán Úmluvou, Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty po dni, kdy uložil ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 19 Přístup nečlenských států

1. Po vstupu této Úmluvy v platnost může Výbor ministrů Rady Evropy po konzultacích se smluvními státy přizvat kterýkoliv stát, který není členem Rady a není uveden v článku 18, odst. 1, aby přistoupil k této Úmluvě, a to rozhodnutím přijatým většinou, jak je stanovena v článku 20, písm. d) Statutu Rady Evropy, které musí zahrnovat hlasy všech představitelů smluvních států, jež jsou členy Výboru.

2. Ve vztahu ke každému přistupujícímu státu Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty po dni, kdy byla u generálního tajemníka Rady Evropy uložena listina o přístupu.

Článek 20 Územní působnost

1. Kterýkoli stát může při podpisu nebo uložení svých ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přístupu vymezit území, na kterém nebo kterých se bude tato Úmluva používat.

2. Kterýkoli stát může kdykoli později, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, rozšířit působnost této Úmluvy na jakékoliv jiné území uvedené v tomto prohlášení. Ve vztahu k takovému území Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty od přijetí tohoto prohlášení generálním tajemníkem.

3. Prohlášení učiněná podle předchozích dvou odstavců mohou být ohledně jakéhokoli území uvedeného v takovém prohlášení odvolána sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi. Odvolání nabude účinnosti první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty od přijetí takového sdělení generálním tajemníkem.

Článek 21 Časová působnost

Tato Úmluva bude použita na výkon trestů uložených jak před, tak po jejím vstupu v platnost.

Článek 22 Vztah k jiným úmluvám a dohodám

1. Tato Úmluva nemá vliv na práva a závazky vyplývající ze smluv o vydávání nebo jiných smluv o mezinárodní spolupráci v trestních věcech upravujících průvoz osob ve vazbě pro účely konfrontace nebo získání svědeckých výpovědí.

2. Pokud dvě nebo víc stran již sjednaly dohodu nebo smlouvu o předávání odsouzených osob nebo jinak upravily své vztahy v těchto věcech, nebo kdyby tak učinily v budoucnosti, budou mít právo používat tyto dohody nebo smlouvy nebo podle nich upravovat tyto vztahy namísto této Úmluvy.

3. Tato Úmluva nemá vliv na právo států, které jsou stranami Evropské úmluvy o uznávání rozsudků v trestních věcech, sjednávat mezi sebou dvoustranné nebo mnohostranné dohody o otázkách upravených v té úmluvě, aby doplňovaly jejich ustanovení nebo napomáhaly plnění zásad v ní obsažených.

4. Pokud žádost o předání patří do působnosti jak této Úmluvy, tak i Evropské úmluvy o uznávání rozsudků v trestních věcech nebo jiné dohody nebo smlouvy o předávání odsouzených osob, dožadující stát uvede při podání žádosti smluvní dokument, na kterém spočívá daná žádost.

Článek 23 Smírné urovnání

Evropský výbor pro problémy kriminality Rady Evropy bude informován o provádění této Úmluvy a podnikne vše potřebné pro usnadnění smírného urovnání všech potíží, které mohou vzniknout při jejím provádění.

Článek 24 Výpověď

1. Kterákoliv strana může kdykoliv vypovědět tuto Úmluvu sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Výpověď nabude účinnosti prvního dne měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty od přijetí tohoto sdělení generálním tajemníkem.

3. Tato Úmluva však bude nadále používána na výkon trestů osob, které byly předány v souladu s ustanoveními Úmluvy přede dnem, kdy taková výpověď nabude účinnosti.

Článek 25 Informace

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členské státy Rady Evropy, nečlenské státy, které se účastnily vypracování této Úmluvy a státy, které k ní přistoupily, o:

- a) všech podpisech;
- b) uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přístupu;
- c) datech vstupu této Úmluvy v platnost podle článku 18, odst. 2 a 3, článku 19, odst. 2, a článku 20, odst. 2 a 3;
- d) kterémkoliv jiném aktu, prohlášení, sdělení, nebo oznámení, které se vztahuje k této Úmluvě.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 21. března 1983 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy; Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie všem členským státům Rady Evropy, nečlenským státům, které se podílely na vypracování této Úmluvy, a státům, které byly přizvány, aby k ní přistoupily.

554

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 30. července 1991 byla v Kyjevě podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Ukrajinské sovětské socialistické republiky o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 14 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky
a vládou Ukrajinské sovětské socialistické republiky
o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Ukrajinské sovětské socialistické republiky, dále jen smluvní strany,

uznávající veliký význam tradičních obchodně ekonomických vztahů,

snažící se prohloubit dobré sousedské vztahy mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Ukrajinskou sovětskou socialistickou republikou,

berouce na vědomí hluboké změny, probíhající v ekonomické oblasti obou republik,

řídící se principy rovnoprávnosti, vzájemné výhodnosti a mezinárodního práva

se dohodly takto:

Článek 1

Účastníci vnějších ekonomických vztahů smluvních stran, dále jen subjekty, provádějí zúčtování a platby ve volně směnitelných měnách, za běžné světové ceny a v souladu s principy uplatňovanými v mezinárodním obchodě a finanční praxi v celém komplexu obchodně ekonomických vztahů mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Ukrajinskou sovětskou socialistickou republikou.

Článek 2

S cílem uskutečnění obchodních a ekonomických vztahů nezbytných pro obě smluvní strany budou objemy a sortiment zboží a poskytovaných služeb v základním rozsahu stanoveny v indikativních seznamech dohodnutých dodávek zpravidla na každý rok.

Smluvní strany budou přijímat opatření k vytvoření nezbytných podmínek pro uzavírání a realizaci smluv na dodávky zboží a poskytování služeb podle indikativních seznamů.

Sortiment a objem zboží a poskytovaných služeb na každý následující rok se budou odsouhlasovat a upřesňovat v indikativních seznamech nejpozději do 30. září běžného roku.

Nákup zboží a poskytování služeb podle indikativních seznamů bude prováděno subjekty jedné smluvní strany s úhradou této hodnoty z příjmů za vývoz zboží a poskytování služeb subjektům druhé smluvní strany v souladu s platební dohodou.

Článek 3

Dodávky zboží a poskytování služeb nad sortiment a objemy uvedené v indikativních seznamech mo-

hou být rovněž uskutečňovány subjekty na základě příslušných dohod uzavřených v souladu se zákony obou států.

Článek 4

Československá obchodní banka a. s. a Národní banka Ukrajiny uzavřou nejpozději do dvou měsíců od podpisu této dohody mezibankovní ujednání o způsobu zúčtování plateb vyplývajícím z této dohody.

Článek 5

Zúčtování a platby za dodávky zboží a poskytování služeb, které se uskuteční na základě indikativních seznamů uvedených v článku 2 této dohody, budou vedeny na zvláštních bankovních účtech u Československé obchodní banky a. s. a Národní banky Ukrajiny.

Článek 6

Československá obchodní banka a. s. a Národní banka Ukrajiny nejméně dvakrát v roce (první pololetí, konec roku) potvrdí saldo plateb ve volně směnitelné měně, které se vytvoří na účtech uvedených v článku 5 této dohody a které bude vyrovnáno podle mezibankovního ujednání.

Článek 7

Subjekty smluvních stran budou po vzájemné dohodě uzavírat smlouvy, včetně dlouhodobých, zejména na dodávky zboží s dlouhým výrobním cyklem s tím, že ceny a další komerční podmínky budou sjednávány v souladu s ustanoveními této dohody.

Článek 8

Smluvní strany budou napomáhat prohlubování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce. Tato spolupráce bude, kromě vzájemného obchodu, směřovat k rozšiřování kooperace výroby, zakládání společných

podniků, sdružení a organizací, jakož i zavádění dalších progresivních forem spolupráce běžných ve světové ekonomice.

Článek 9

Zboží, které bude dodáváno v souladu s touto dohodou, může být reexportováno do třetích zemí pouze s písemným souhlasem vývozce.

Článek 10

Výsledky vědeckotechnických prací, získané společně československými a ukrajinskými subjekty, nemohou být předávány třetím osobám a zveřejňovány bez souhlasu těchto subjektů.

Článek 11

Pro účely posouzení průběhu plnění této dohody se budou střídavě v Praze a Kyjevě setkávat zplnomocnění představitelé smluvních stran a v případě nutnosti budou přijímat příslušná rozhodnutí.

Článek 12

Tato dohoda může být měněna nebo doplňována na základě souhlasu obou smluvních stran.

Článek 13

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou, přičemž každá ze smluvních stran ji může nótou vypovědět. V takovém případě dohoda pozbývá platnosti po uplynutí 6 měsíců ode dne oznámení výpovědi.

Článek 14

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem jejího podpisu.

Dáno v Kyjevě, dne 30. července 1991 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a ukrajinském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

České a Slovenské Federativní Republiky:

R. Slánský v. r.

mimořádný a zplnomocněný velvyslanec ČSFR

Za vládu

Ukrajinské sovětské socialistické republiky:

A. K. Minčenko v. r.

ministr hospodářství
Ukrajinské sovětské socialistické republiky

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o duplicitně vydaném oznámení ministerstva vnitra Slovenské republiky o vydání výnosu, kterým se upravují podrobnosti o pracovněprávních vztazích příslušníků Sboru požární ochrany, uveřejněném pod č. 429/ v částce 85/1992 Sb., v českém i slovenském vydání

Oznámení ministerstva vnitra Slovenské republiky o vydání výnosu, kterým se upravují podrobnosti o pracovněprávních vztazích příslušníků Sboru požární ochrany, uveřejněné v částce 85/1992 Sb. pod č. 429 se ruší, neboť oznámení o vydání tohoto výnosu bylo již publikováno pod č. 424 v částce 83/1992 Sb.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (**první záloha činila Kčs 540,-, druhá záloha od částky 79/1992 Sb. činí Kčs 400,-**) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.